SAXIFRAGA Maurrauten.

A

TEMPVS.

Vere & æstate inuenitur, potissimum autem

TEMPERAME

Satis ex facultatibus eius gustuq́, in quo ma
colligitur hanc herbam calidam & siccam esse.

VIRES. EX DIOS

In uino cocta & pota, febricitantibus opitula
tur. Lapides uesicæ frangit, & urinam mouet.

EX PAV

Saxifraga urinam ciet, & calculos conterit.

DE SILIQVASTRO.

NOMINA

SILIQVASTRVM conuenientissimo
dicta est herba hæc, à siliquis nimir
cit. Eadem etiam ab eodem Piperitis
ris saporem & acrimoniã præ se fera
quam uulgò Piperitim appellant, ut suprà etiam
num, alij piper Indianum, nonnulli etiam piper
detur appellare Zinziber caninum. Germanic
Indianischer Pfeffer.

GENERA.

Maius & minus est Siliquastrũ. Maius siliqu
B nigras, aut fuscas. Minus contrà minores profe
utrunq; genus una pictura complexi sumus, ut
curauimus, non sanè quod sponte sua sic rumpa
cerneretur. Præter hæc, genera alia sunt bina, qu
repuniceas, alterum uerò latiores multoq; breuio
quatuor Siliquastri distincta genera, ut ex pictu
rum primum discriminis gratia maius, alterum
latum appellauimus Siliquastrum.

FORMA

Herba est caule rubro & longo, crebris genicu
semine in siliquis oblongis & magnis albo, uel p
ris acerrimo. Radice unica, subalba, capillamentu
tione satis constat herbam cuius picturam damu
ritim. Caule siquidem, ut ex Castore collegit Pli
geniculis, unde folia Lauri foliis similia erumpu
gustu piperis. Quibus omnibus etiã Siliquastri
huic optimè quadrant, accedunt.

LOCVS.

In Germania iam in fictilibus ac testaceis satur
antè annis Germanis incognitum fuit.

TEMPVS.

Æstate quidem floret, atque mox decidente flo
punicei aut fusci coloris subnascuntur, plenæ sem

TEMPERAMENT

Valenter excalfacit atque desiccat, id quod sen
rum amaritudo euidentissimè monstrat: ut certè